

सः चिद्विज्ञानप्राणानां संधातो जंतुः समष्टिजीवः सर्वेषां भूतानां कार्यकारणरूपाणां आत्माचेतयिता सनातनः पुरुषः परंब्रह्मच स एव निरस्नोपाधिः सन् स एवोपाधिपक्षपाती सन्महदायात्मा भवति विषयश्च शब्दादिः स एव एतेन पतिः पृथिव्या अयमिति द्वितीयः पादो व्याख्यातः अयं चिद्विज्ञानप्राणसंघातः पृथिव्याः क्षेत्रस्येति श्रुतिपदयो रर्थः ॥ ५ ॥ एवमिति सर्वत्र अंतर्बहिःस्थितं सर्वप्राणेन देहलीदीपवन्मध्यस्थे म आंतरं विज्ञानं बाह्यं देहं द्वियादिकं च पाल्यत इत्यर्थः अपरेतां सिजिन्वतीत्यंतपादं व्याचष्टे पृष्ठत इत्यादिना अन्तमयं हि सौम्यमन आपोमयः प्राणस्तेजोमयी वा गिति श्रुतेः साक्षात्परं परयावा प्राणमन इन्द्रियाण्यपरेतां सिजिन्वति तर्पयति संघातात्मेति श्रुतिपदानामर्थः पृष्ठतः उपाध्यावेशा जीवत्वप्राप्त्यनंतरं समानेन इत्थं भावेतृतीया स्वां स्वां पृथक्गम्यां गतिं आश्रितो भवति समानवायुत्वप्राप्तः पावकं जाठरमाश्रितः स नृबल्लि मूलं मूत्रा शयं गुदं पुरीषा शयं च जाठरस्थः समानो शितपीतादिकं पाचयित्वा पानरूपी भूत्वा स्वस्वस्थानं नयतीत्यर्थः श्लोकद्वयं ॥ ६ ॥ ७ ॥ कर्मगमनादि प्रयत्नस्तदनुकूला चेष्टा बलं भारोद्यमनादौ सामर्थ्यं विदुषः सका

सजंतुः सर्वभूतात्मा पुरुषः स सनातनः ॥ महान्बुद्धिरहंकारो भूतानां विषयश्च सः ॥ ५ ॥ एवं त्विह स सर्वत्र प्राणेन परिपाल्यते ॥ पृष्ठतस्तु समानेन स्वां स्वां गतिमुपाश्रितः ॥ ६ ॥ वास्ति मूलं गुदं चैव पावकं समुपाश्रितः ॥ वहन्मूत्रं पुरीषं वाप्यपानः परिवर्तते ॥ ७ ॥ प्रयत्ने कर्मणि बले स एष त्रिषु वर्तते ॥ उदानमिति तं प्रादुरध्यात्मविदुषो जनाः ॥ ८ ॥ संधौ संधौ संधौ संधौ विष्टः सर्वेष्वपि तथा निलः ॥ शरीरेषु मनुष्याणां व्यान इत्युपदिश्यते ॥ ९ ॥ धातुष्वभिस्तु विततः स तु वायुसमीरितः ॥ रसान्धातूंश्च दोषांश्च वर्तयन् परिधावति ॥ १० ॥ प्राणानां संनिपातात्तु सन्निपातः प्रजायते ॥ ऊष्मा चाग्निरिति ज्ञेयो यो न्नं पचति देहिनां ॥ ११ ॥ समानोदानयोर्मध्ये प्राणापानौ समाहितौ ॥ समर्थतस्त्वधिष्ठानं सम्यक्पचति पावकः ॥ १२ ॥ अस्यापि पायुपयं तस्तथा स्याद्गुदं संज्ञितः ॥ सोतांसितस्माज्जायंते सर्वप्राणेषु देहिनां ॥ १३ ॥ अग्निवेगवहः प्राणो गुदांते प्रतिहन्यते ॥ स ऊर्ध्वमागम्य पुनः समुत्क्षिपति पावकं ॥ १४ ॥

शान्श्रुत्वेति शेषः ॥ ८ ॥ ९ ॥ धातुबुत्वगादिषु अग्निर्जाठरः विततो व्याप्तः रसादीन् परिवर्तयन् परिणामयन् रसान् अन्नादीन् धातूंस्त्वगादीन् दोषान्पित्तादीन् ॥ १० ॥ कथं वर्तयते निल इति पृष्ठतत्राह प्राणा नामिति सन्निपातः सघर्षस्तज्ज ऊष्माग्निर्जाठरो भवति ॥ ११ ॥ संनिपातं व्याकरोति समानेति नाभिस्थं समानं तद्दृष्टिः प्राण एति गुदस्थोपानः कंठस्थमुदानमेति तेन प्राणापानसमानानां नाभिदेशे संघर्षेण समर्थतो निष्पादितः अधिष्ठानं सप्तधा तु मयं शरीरं सम्यक्पचति दृष्ट्यादि परिणामं नयति ॥ १२ ॥ अस्य पावकस्य पायुपयं तो गुदप्रवेशे गुदं संज्ञितोपानो भवति सोतांसि नाडीमार्गाः तस्मादपानात् प्राणेषु प्राणादिषु पंचसु प्राणादिभ्यः पावकोत्पत्तिः पावकाच्चापानद्वारा प्राणाद्युत्पत्तिर्भवतीति प्रघट्टकार्थः ॥ १३ ॥ एते दोषोपपादयति अग्नीति अग्निवेगात्कंदुकवदूर्ध्वमुत्क्षुतः प्राणो गुदांते प्रतिहतः पुनरुत्पन्नश्च अग्निमप्युत्क्षिपतीत्यर्थः दृश्यते चाग्निवेगात् बाष्पवायुदृद्धिर्वायुवेगाच्चाग्निदृद्धिः तथा च प्राणरोधे सति जाठरं भयं निवर्ततेऽतः प्राणो रोद्धव्य इति भावः ॥ १४ ॥